

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.255/2021/31.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. február 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2022. február 23. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. június 23. napján kelt 2.B.1103/2018/149-I. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 7 (hét) évre enyhíti, és a büntetést vele, mint visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

Terhelt3 III. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztésbe a III. r. vádlott által házi őrizetben töltött időt is beszámítani rendeli oly módon, hogy 5 (öt) napi házi őrizet egynapi szabadságvesztésnek felel meg.

A Fővárosi Törvényszék 14.B.705/2013/64. számú, a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.225/2014/13. számú határozatával 2015. március 11. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 (kettő) év 5 (öt) hónap börtönbüntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 3 (három) év (6) hónapra enyhíti.

A vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy a vagyonelkobzást Terhelt1 I. r. vádlottal szemben, a tőle lefoglalt, és a Magyar Államkincstárnál kezelt 155 (százötvenöt) euró és 1000 (egyezer) USA dollár, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00602/2018/1. számon nyilvántartott, 62.000,- (hatvankettőezer) és 45.000,- (negyvenötezer) forint, összesen 107.000,- (százhétezer) forint készpénzre rendeli el.

A nyomozás során lefoglalt bűnjelkekre vonatkozó rendelkezést annyiban pontosítja, hogy azokat a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bj.2218/2018. számon kezeli. A Terhelt1 I. r. vádlottnak kiadni rendelt bűnjelke közül a 19. sorszám alatti forgalmi engedélyre vonatkozó rendelkezést mellőzi, míg a 6. sorszám alatt nyilvántartott 2 db. kulcsot és a 23. alatti Nokia mobiltelefont az I. r. vádlottnak kiadni rendeli. A 32. tétel alatt nyilvántartott papír lefoglalását megszünteti, és az iratoknál történő kezelést rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. r. vádlott 553.196,- (ötszázötvenháromezer-százkilencvenhat) forintot, Terhelt3 III. r. vádlott 496.653,- (négysszázkilencvenhatezer-hatszázötvenhárom) forintot, Terhelt4 IV. r. vádlott 361.894,- (háromszázhatvanegyezer-nyolcszázkilencvennégy) forintot, Terhelt1 I. r. vádlott, Terhelt2 II. r. vádlott, Terhelt3 III. r. vádlott, Terhelt4 IV. r. vádlott egyetemlegesen 137.967,- (százharminchétezer-kilencszázhatvanhét) forintot, Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt3 III. r. vádlott egyetemlegesen 76.379,- (hetvenhatezer-háromszázhetvenkilenc) forintot köteles megfizetni, míg a fennmaradó 2.282.594,- (kétmillió-kétszáznyolcvankétezer-ötszázkilencvennégy) forintot az állam viseli.

Terhelt2 II. r. vádlott lakcíme lakcím1, a cím25. cím11 alatti lakcím feltüntetését mellőzi. Terhelt3 III. r. vádlott tartózkodási helye helyesen lakcím3.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. június 23. napján kelt 2.B.1103/2018/149-I. számú ítéletével

- Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt, mint különös visszaesőt 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte azzal, hogy legkorábban a kiszabott szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, továbbá az I. r. vádlottól lefoglalt 155 EUR, 1000 USD, 62.000 Ft, és további 45.000 Ft készpénzre vagyonek Kobzást rendelt el.

- Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a II. r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásnak a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, valamint elrendelte a II. r. vádlottal szemben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 30. napján jogerőre emelkedett 6.B.1746/2011/96. számú ítéletével kiszabott két év börtönbüntetés végrehajtását.

- Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt, mint különös visszaesőt 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a III. r. vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról is, továbbá a Fővárosi Törvényszék 14.B.705/2013/64. számú ítéletével – mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.225/2014/13. számú határozatával 2015. március 11. napján emelkedett jogerőre – kiszabott két év öt hónap börtönbüntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

- Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 4 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az ítélet ellen

- az ügyész Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásáért,

- Terhelt1 I. r. vádlott, Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt3 III. r. vádlott az ok és cél megjelölése nélkül,

- Terhelt4 IV. r. vádlott, valamint Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak védői elsődlegesen felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítéséért fellebbeztek.

Az ügyész Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.768/2018/47. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy a bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljesskörű.

[4] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmával megegyező értékelésével az ítéleti tényállást nagyrészt megalapozottan állapította meg, azonban azt a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt okból kis mértékben megalapozatlannak tartotta, mivel az hiányos. A tényállás hiányosságaként jelölte meg azt, hogy az ítélet 8. oldalán az utolsó bekezdésben az I. r. vádlott tartózkodási helyén lefoglalt kokain nettó tömege mellett annak kokain-bázis tartalmát a tényállás nem tartalmazza csakúgy, mint a 9. oldal első bekezdésében a III. r. vádlott lakásán lefoglalt marihuána hatóanyag tartalmát sem. A részleges megalapozatlanság vélekedése szerint kiküszöbölhető az iratok alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel. Egyebekben a tényállás irathű, mentes a hibáktól és hiányosságoktól, ezáltal irányadó a másodfokú eljárásban is.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének széleskörűen eleget tett, okszerűen megindokolta, hogy a vádlottak tagadásával szemben mely bizonyítékokat fogadott el, és ezek miként voltak alkalmasak a terheltek védekezésének elvetésére. Helyes érveléssel fejtette ki a törvényszék, hogy a titkos adatszerzés eredménye, illetve a szlovák és cseh hatóságok által rendelkezésre bocsátott okiratok az eljárásban törvényes bizonyítékként felhasználhatók. A bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége logikus és észszerű, mérlegelő tevékenysége a törvényi előírásoknak megfelelt. Ezért a felülmérlegelés tilalmára tekintettel a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethetnek. A törvényszék a megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

[6] Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék helyesen állapította meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott különös visszaesőnek minősül jelen eljárásban, azonban Terhelt1 I. r. vádlott különös visszaesői minőségének megállapításakor tévedett. Az I. r. vádlottat korábban a Fővárosi Törvényszék a 2013. április 24. napján kelt, a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.284/2012/30. számú határozata folytán 2013. december 4. napján jogerős 14.B.428/2012/68. számú ítéletével a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette miatt mondta ki bűnösnek, míg jelen eljárásban a vádlott büntetőjogi felelőssége más bűncselekmény – kábítószer kereskedelem büntette – tekintetében kerülhet megállapításra. A két bűncselekmény elkövetési magatartása különböző, a különös visszaesés szempontjából pedig hasonlóknak sem tekinthetők. Erre figyelemmel I. r. vádlottnak csak a visszaesői minősége állapítható meg [Kúria 2019. 10.B.18. számú Elvi Bírósági Döntése, Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.107/2018/22. számú határozata].

[7] A kiszabott büntetések kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában körülményeként feltárta, és e terhelttel szemben tettarányos büntetést szabott ki, ugyanakkor Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tekintetében az enyhítő és súlyosító

tényezőket hiányosan vette számba, ezért tévedett abban, hogy a büntetési tétel középértékétől az alsó határ felé történő jelentős eltérés indokolt. Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék túlzott mértékben vette figyelembe az időmúlást, miután azt relativizálja a vádlottak terhére rótt bűncselekmény kiemelkedő társadalomra veszélyessége (56. sz. BK. vélemény II/1. és III/10. pontok), továbbá a kábítószer fogyasztásra vonatkozó terhelti beismert vallomások a büntetés kiszabása során valós súllyal nem bírnak. Ezzel szemben számos komoly nyomatékka bíró súlyosító körülmény róható a vádlottak terhére, miután társtettesként, kitartó szándékkal követték el az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekményt. A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát, és ezáltal a határokon átvelő, nemzetközi jellegű bűnelkövetést büntetést növelő tényezőként kell figyelembe venni. Súlyosító körülmény a kábítószerrel kapcsolatos, egészséget veszélyeztető bűncselekmények elszaporodottsága, illetve II. és III. r. vádlott esetében az a körülmény, hogy fogyasztottak is kábítószer (EBH2016. B.15. számú elvi döntés). Komoly nyomatékka bíró súlyosító körülmény, hogy I., II. és III. r. vádlottakat kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények megvalósítása miatt jelen eljárást megelőzően jogerősen elmarasztalták, II. r. vádlott ilyen bűncselekmény miatt kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés, III. r. vádlott pedig feltételes szabadság próbaideje alatt követte el az újabb bűncselekményét. E tényekből alappal lehet következtetni a vádlottak fokozott társadalomra veszélyességére, ezáltal a velük szemben kiszabott büntetés nem igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, így nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat. Mindezek alapján e terheltekkel szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[8] Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett Terhelt3 III. r. vádlott házi őrizetben töltött idejének a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, továbbá a Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt bűnjelvény és a vagyonelkobzás körében hozott pontosításra szoruló rendelkezéseket, így az ügyészség ezek kiegészítését és módosítását is indítványozta.

[9] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást rendkívül tisztességesen folytatta le, azonban az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan, ugyanis az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[10] Az 1. tényállási pont vonatkozásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a külföldön szerzett bizonyítékokat nem lehetett volna a tényállás megállapításánál értékelni, miután azok törvényes jellege sem a védelem, sem a terheltek által nem volt ellenőrizhető. A védelem arra sem kapott választ, hogy miként volt lehetséges az, hogy ugyanazon tényállás és bizonyítékok alapján a II. r. vádlott Magyarországon terhelt, míg Csehországban tanú státuszban vett részt az eljárásban. Álláspontja alátámasztásául hivatkozott az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésére, az Európai Unió Alapjogi Chartájára, az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkében, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. cikkében rögzített elvekre, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága tisztességes eljáráshoz való jog biztosításának egyezményi követelményét megfogalmazó ítéletekre. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az 1. tényállás tekintetében elvetette a II. r. vádlott védekezését. Az 1. tényállás megállapításai az Ostravai Államügyészségtől szerzett lehallgatási anyagon, azaz a Csehországban folyamatban lévő

büntetőügyben elfogott telefonbeszélgetések során elhangzott anyagokon alapulnak, amelyet a fenti érvelés alapján nem lehetett volna az eljárás anyagává tenni. A 2016. június 21-i csehországi utazást illetően a II. r. vádlott elmondta, hogy valóban járt Csehországban, azonban látogatásának célja nem kábítószerrel volt kapcsolatos. Az eljárás során egyik vádlott sem tagadta, hogy járt Csehországban, amelyet a megfigyelések és a telefonforgalmazások adatai is alátámasztottak, azonban az utazás célját nem lehetett kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani. A vádlottak ugyanis más-más okból utaztak Csehországba, amit védekezésükön kívül az is alátámaszt, hogy két gépjárművel mentek. Abból a tényből, hogy II. r., III. r. vádlott és név⁷ ismerték egymást és találkoztak, nem lehet levonni azt a következtetést, hogy a 8 kg marihuána megszerzésében mind a II. r. mind a III. r. vádlott közreműködött. A II. r. vádlott közreműködését a törvényszék a lehallgatási anyagokból látta bizonyítottnak, amelyet azonban a korábban részletezettek szerint nem lehetett volna figyelembe venni. Terhelt² II. r. vádlottal szemben nem intézkedtek az országhatárnál, tőle kábítószerrel nem foglaltak le, elfogására és meggyanúsítására sem került sor külföldön. Álláspontja szerint mindezt azért nem került sor, mert a külföldön beszerezett bizonyítékok nyilvánvalóan a nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek megsértésével lettek beszerezve, így gyanúsítás közléséhez nem szolgálhattak alapul.

[11] A 2/1. tényállási pontban írt cselekményt érintően a törvényszék a tényállást iratellenesen és téves következtetések alapján állapította meg. Azon tényekből, hogy a II. r. vádlott hozzátartozója zálogba adta a személygépjárművét, helytelenül vont le következtetést arra, hogy a terhelt kábítószerrel akart vásárolni, s miután erre nem volt pénze, rábírta élettársát a gépkocsi zálogba adására. A lehallgatási anyag és tanú² tanúvallomása alapján – aki szerint Terhelt²nek nagyobb összegű készpénzre volt szüksége – az elsőfokú bíróság téves következtetéssel, helytelenül alakította ki ezt a nézetét, miután a lehallgatási anyagban nincs erre vonatkozó kijelentés. E tényállás kapcsán csak azt lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy név⁵ zálogba adta a rendszám⁴ forgalmi rendszámú gépjárművét, amelynek kiváltására 2016. december 9-én került sor.

[12] A 2/2. ítéleti tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság tévedett, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy II. és IV. r. vádlottaknak egyértelműen tudniuk kellett, mi volt abban a fehér nejlonszatyorban, amelyet később a nyomozóhatóság lefoglalt. A II. r. vádlott részletesen beszámolt az aznapi találkozásukról, illetve arról is, hogy hová kívántak menni az autóval, és milyen célból. A II. r. vádlott elmondta azt is, hogy semmit sem mondott neki III. r. vádlott a vietnámi férfival való találkozásáról, egy szót sem ejtett a nála lévő nejlonszatyorról. A rendőrségi autó melletti elhaladást követően vált Terhelt³ III. r. vádlott idegessé, ki akart szállni a gépjárműből, majd pillanatok alatt intézkedés alá vonták a vádlottakat. Terhelt² II. r. vádlott nyugtalanná vált Terhelt³ szokatlan viselkedése miatt, majd az intézkedés okozta helyzet miatt eredt futásnak. A II. r. vádlott védekezésével szemben az elsőfokú bíróság a 2016. december 16. napján megszervezett rendőri akcióról készített jelentés, valamint az akcióban részt vett rendőrtanúk nyilatkozatait vette figyelembe, akik fenntartották a jelentésben foglaltakat, miszerint I. r. vádlott valóban beszélt Terhelt³ III. r. vádlottal a rendszám⁵ forgalmi rendszámú gépkocsiban, azonban azt nem lehetett megállapítani, hogy ott miről esett szó. Ebből fakadóan a Fővárosi Törvényszék iratellenesen, a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, midőn azt állapította meg tényként, hogy a vádlottaknak tudniuk kellett a Terhelt³ III. r. vádlott által magához vett szatyor tartalmáról. A védelem álláspontja szerint abból, hogy I. r. vádlott csupán a III. r. vádlottal beszélt, és Terhelt³ egyedül vette ki a nejlonszatyrot az rendszám⁶ forgalmi rendszámú gépkocsiból, illetve abból, hogy a vádlottak intézkedés alá vonására is rövid időn

belül sor került, éppenséggel arra vonható le helyes következtetés, hogy II. és IV. r. vádlottaknak nem volt tudomásuk a fehér zacskó tartalmáról. Önmagában abból, hogy a kábítószer tartalmazó szatyrot abban a gépkocsiban találta meg a rendőrség, amelyben II. r. vádlott is utazott, még nem következik II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége. Álláspontja alátámasztásául a Fővárosi Törvényszék B.859/2011/160. számú, és a Fővárosi Ítéltábla Bf.100/2015/14. számú ítéletére hivatkozott a védő.

[13] A védő vélekedése szerint az előzőeken túlmenően azt is iratellenesen állapította meg a törvényszék, hogy valamennyi vádlott magatartása egyértelműen tisztázott. A II. r. vádlottól kábítószer nem foglaltak le, a házkutatás során semminemű olyan egyéb tárgyat nem találtak, amelyből bármilyen tiltott anyag deponálására vagy annak kereskedésére lehetett volna ténykövetkeztetést levonni. Mindezen indokok és tények alapján II. r. vádlott bűnössége a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként nem nyert bizonyítást. A Be. 7. § (4) bekezdése az in dubio pro reo alapelvi tételét határozza meg, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. A vádiratban részletezett, a II. r. vádlott bűnösségére és a bűncselekmények elkövetésének bizonyítására felhozott bizonyítékok összességükben kétséget kizáróan nem támasztják alá a vádat, így hibát vétett az elsőfokú bíróság, amikor a II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a vádbeli cselekményben.

[14] A cselekmény jogi minősítése kapcsán kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. r. vádlott terhén megállapított cselekményt kísérlet helyett befejezett bűncselekményként értékelte. A kábítószer-kereskedelem a kábítószer kínálásával, átadásával, forgalomba hozatalával vagy azzal való kereskedéssel valósul meg. Az egyes elkövetési magatartások részletezésével, az 1/2007. Büntető jogegységi határozatra és a Kúria 2002. évi 299. számú eseti döntésére hivatkozva kifejtette, hogy a forgalomba hozattal történő elkövetési magatartás akkor válik befejezetté, amikor a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások hozzájussanak. Az 57/2007. BK vélemény szerint a kábítószerrel az kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában. A kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, a forgalomba hozatal és a kereskedelem elhatárolásának alapja tehát a haszonszerzésre törekvés (1/2007. BJE határozat). Miután a tárgyalás anyagává tett bizonyítékok között egyetlen olyan objektív sincs, amiből arra lehetne ténykövetkeztetést levonni, hogy a II. r. vádlott kereskedéssel valósította meg a kábítószer-kereskedelem büntettét, a törvényszék tévesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulataba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kereskedéssel, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének. Véleménye alátámasztásául hivatkozott a Győri Ítéltábla Bf.43/2016/4. számú határozatára, valamint az EBD2012. B.19., BH2013. 264. számú eseti döntésekre. Kiemelte, hogy a Győri Ítéltábla hivatkozott döntésében kifejtette, hogy az elkövetők által forgalmazásra szánt, de lefoglalás folytán forgalomba hozni nem sikerült kábítószerre nézve nem a megszerzés vagy tartás elkövetési magatartása, hanem a forgalomba hozatal valósul meg, mivel a kábítószer készletezése a forgalomba hozatali magatartás részeként értékelendő, értelemszerűen kísérletként. Ugyanezen álláspontot képviselik a Győri Ítéltábla Bf.14/2015/9., Bf.47/2014/15. számú eseti döntései is.

[15] Fentiek alapján elsődlegesen Terhelt2 II. r. vádlott felmentését, másodlagosan – az időmúlás kellő nyomatékkaal értékelése, továbbá annak enyhítő körülményként értékelése

mellett, hogy a kábítószer nem került be az illegális kereskedelmi forgalomba – a cselekmény minősítésének megváltoztatását és a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[16] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az 1. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán az elsőfokú ítélet teljes, míg a második tényállási pont tekintetében részbeni megalapozatlanságára hivatkozott. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a második tényállási pontban a részleges megalapozatlanságot a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján küszöbölje ki és eltérő tényállást állapítson meg, míg az első tényállás kapcsán állapítsa meg a helyes tényállást, és a III. r. vádlottat e tényállás tekintetében mentse fel.

[17] Fellebbezésében elsőként azt fejtette ki, hogy álláspontja szerint a III. r. vádlott nem különös visszaeső, miután a vádlott első büntetése a Fővárosi Törvényszék 2014. április 23. napján kelt és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.225/2014/13. számú határozatával 2015. március 15. napján jogerőre emelkedett 14.B.705/2013/64. számú ítéletével kábítószerrel visszaélés vétsége miatt kiszabott 2 év 5 hónap börtönbüntetés és 3 év közügyektől eltiltás büntetés, melyből a vádlott feltételesen 2015. július 27-én szabadult. Ezt követően kábítószer birtoklásának vétsége miatt az Érdi Járási Ügyészség 2020. február 13. napján kelt B.3281/2019/9. számú határozatával feltételes ügyészi felfüggesztést alkalmazott (elkövetési idő: 2019. szeptember 24.). Miután a vádlottnak korábban egy jogerős ítélete volt, a kétszeres értékelés tilalma miatt jelen ügyben csak visszaesőnek lehet minősíteni, a feltételes ügyészi felfüggesztést ítéletként nem lehet figyelembe venni. Hivatkozott e körben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratára, amelyben az ügyész I. r. vádlott visszaesői minősége kapcsán fejtette ki álláspontját. A hasonló körülményekre tekintettel az ügyészi érvelés helytálló volta esetén III. r. vádlott terhére sem róható a különös visszaesői minőség, ez a III. r. vádlottra nézve is ugyanannak a körülménynek a kétszeres értékelését jelentené, hiszen a különös visszaesői minőségnek büntetési tételkeretet emelő hatása van.

[18] Az elsőfokú ítélet 1. tényállása kapcsán hangsúlyozta, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a külföldről behozni kívánt kábítószer kereskedésként értékelt elkövetési magatartásában nem vett részt, a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá a tényállást e vonatkozásban. Terhelt3 2016. május 22-én Terhelt2nal és név7val nem utazott külföldre, velük az ostravai címen nem járt, II. és IV. r. vádlott erről a korábbi útról őt nem tájékoztatta. Ezt igazolja a nyomozati iratok 1129-1130. oldalán található rendőri jelentés, valamint a Készenléti Rendőrség számú összefoglaló jelentése is.

[19] A 2016. június 21. napján történt kábítószer átadása során keletkezett lehallgatási anyagok Terhelt3 személyével kapcsolatban még ráutaló adatot sem tartalmaznak. 2016. június 21. napján a folyamatos egyeztetést követően Terhelt2 II. r. vádlott jelent meg az ostravai címen, Terhelt3 III. r. vádlott még a település közelében sem járt, ő egyéb személyes ügyeit intézte. A lehallgatott beszélgetésekre hivatkozva kifejtette, hogy a kábítószer ellenőrzése kapcsán a beszélgetésben kizárólag egy személyt jelöltek meg. Elhangzott ugyan, hogy többen mennek, azonban ez a jelzés utalhat két személyre is. A cseh rendőrség által készített megfigyelési adat is azt igazolja, hogy Terhelt3 III. r. és név15 a BMW személygépkocsival a megfigyelt helyszíntől távol, az ostravai helyszíntől kilométerekre várakoztak, arról nem is tudtak, hogy név7 a helyszínen van (1039-1045. oldal). név7 2020. október 14-én tartott tárgyaláson tanúként úgy nyilatkozott, hogy saját bűnözését üli, egyedül szerepel a határozatában, amit elkövetett, azaz III. r. vádlott közreműködését nem említette.

tanú2 2019. június 19. napján tanúként szintén nem tett III. r. vádlottra terhelő vallomást, az egyetlen Terhelt3et terhelő vallomást Terhelt2 II. r. vádlott tette, aki kijelentette, hogy nem egyedül volt az ostravai címen. A II. r. vádlott vallomásának hitelességével kapcsolatosan a 01-67979-01 számú beszélgetésre (2017. 01. 03, 13:11:02; nyomozati iratok 853-855. oldal) hivatkozva emelte ki a védő, hogy Terhelt2 II. r. vádlott e beszélgetésben egyértelműen utalt arra, hogy ha Terhelt3 III. r. vádlott nem tesz olyan tartalmú vallomást, ami Terhelt1 I. r. vádlott által átadott kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményből tisztázza őt, akkor III. r. vádlottat bele fogja vonni a külföldön lévő vietnámi ügybe.

[20] A 2/2. tényállás kapcsán a vegyész szakértői véleményre hivatkozva kifejtette, hogy a szakértői véleményben foglaltakkal szemben nem a középértéket, hanem a vádlott számára legkedvezőbb számítási módot követve kell a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmát figyelembe venni. Kiemelte, hogy e tényállás kapcsán a III. r. vádlott beismerő vallomást kíván tenni.

[21] A büntetés kiszabása során értékelendő tényezők körében csatolta a III. r. vádlott korábbi büntetőügyében beszerzett orvosszakértői és elmeorvos-szakértői véleményeket, amelyek szerint a III. r. vádlott nagyon alacsonyan szocializált, enyhe értelmi fogyatékossgú személy, nála személyiségzavar alakult ki, azonban az nem éri el a kóros elmeállapotot, továbbá a vádlott kábítószerfüggő. Befolyásolhatóságára és az érdemi döntési kompetencia hiányára is utal, hogy korábbi védője tanácsát követve nem volt a III. r. vádlottnak érdemi védekezése az ügyben.

[22] A védő emellett a fellebbezéshez csatolta a III. r. vádlott munkaszerződését, valamint a társadalomért felelős gondolkodását jelző karitatív munkájával kapcsolatos igazolásokat. Mindezek alapján a kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítésére tett indítványt.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[24] Terhelt1 I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezését fenntartotta. A felmentésre irányuló fellebbezést azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem válaszolta meg azokat a kérdéseket, hogy ki, mikor, kivel és hogyan állapodott meg az 2/2. tényállási pontban rögzített cselekmény kapcsán, miben állapodtak meg, kinek mi volt ebben a szerepe, és – ami nagyon lényeges kérdés – hogy ki kinek adta át az autó kulcsát, ha történt egyáltalán kulcsátadás. Ki tette a gépkocsiba azt a nejlonzacskót, amit Terhelt3 III. r. vádlott kivett a gépjárműből, az azonos-e azzal a nejlonzacskóval, amit a rendőrök később felleltek az igazoltatott gépkocsiban. Kérdés az is, hogy hol van a kereskedésből származó pénz. Nem szolgáltatott bizonyítékot arra az ügyészség, hogy I. r. vádlott bármiféle kulcsot is átadott volna, bárkivel megállapodott volna, bárkit instruált volna, illetve, hogy I. r. vádlott pénzt vett volna át ebben az ügyben, így kérdéses, hogy a kereskedés megállapítható-e a terhére. Erre figyelemmel az I. r. vádlott felmentését indítványozta.

[25] A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését elsődlegesen a tetemes időmúlásra alapozta. Kifejtette, hogy a kiszabott nyolc év szabadságvesztés összességében – Fővárosi

Ítéltáblán kialakult gyakorlatra és az ítéleten belüli belső arányosságra is figyelemmel – túlzó mértékű. A jelen ügyben megállapított három különböző bűncselekmény közül az I. r. vádlott csak a 2/2. tényállásban érintett. Nem valós az ügyészségnek az I. r. vádlott cselekvősege kapcsán azon állítása, hogy ez egy határokon átívelő nemzetközi jellegű bűnelkövetés volt, és emiatt az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosbítása lenne indokolt. Az a körülmény, hogy volt egy másik bűncselekmény is a vádiratban és az ítéletben, ami nemzetközi érintettségű lehet, nem indokolja az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását. A belső arányosság ott sérült vélekedése szerint, hogy I. r. vádlott ugyanannyi büntetést kapott, mintha a többi tényállásban írt cselekményeket is megvalósította volna, miután II. és III. r. vádlottal egyező tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki vele szemben a bíróság.

[26] A büntetés kiszabása során figyelembe kell venni, hogy I. r. vádlott nem különös visszaeső, továbbá – bár jelentős mennyiségű kábítószerrel van szó – jelen ügyben a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát épphogy meghaladó mértékű, így az adott bűncselekményi kategórián belül nem tekinthető kiemelt jelentőségű cselekménynek. A vádlott visszaesői minőségére tekintettel – miután a visszaesőkre vonatkozó szabályok figyelembevételével szabta ki a bíróság a büntetést – a kétszeres értékelés tilalmába ütközik annak súlyosító körülményként történő figyelembevétele, hogy a vádlott korábban már volt büntetve.

[27] A védő hivatkozása szerint nyomatékos enyhítő körülmény az I. r. vádlott esetében a jelentős időmúlás, amelyet az I. r. vádlott végig letartóztatásban töltött ki. Megromlott egészségi állapota, és a magyar nyelv ismeretének hiánya fokozottan hátrányosan érintette I. r. vádlottat a kényszerintézkedés hatálya alatt. További enyhítő körülmény, hogy védence kiskorú gyermek eltartására köteles, mely feladatát teljesítette is egészen addig, amíg erre lehetősége volt.

[28] Mindezeket a körülményeket számba véve álláspontja szerint a büntetés súlyosításának nem lehet helye, a fenti indokok alapján a büntetés enyhítése volna indokolt, ezért a büntetés jelentős mértékű enyhítésére tett indítványt.

[29] Terhelt2 II. r. vádlott védője írásban indokolt fellebbezését perbeszédében kiegészítve elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta arra tekintettel, hogy a 144. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a III. r. vádlott védelmében a perbeszédet a tárgyaláson ügyvéd1 ügyvéd helyetteseként jelen lévő ügyvéd2 tartotta. Az Országos Ügyvédi Nyilvántartás adataiból megállapítható, hogy ügyvéd2 jelenleg is ügyvédjelölt. Erre tekintettel olyan eljárási szabálysértés történt, amely abszolútnak tekinthető, ennek megfelelően pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása indokolt. Egyebekben fellebbezését az írásbelivel egyezően tartotta fenn.

[30] Ugyancsak az írásbeli fellebbezésben írtakkal egyezően kérte Terhelt3 III. r. vádlott védője védence felmentését az első tényállási pontban, összességében pedig a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

[31] Terhelt4 IV. r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megalapozatlansága miatt indítványozta védence felmentését, másodlagosan pedig – miután az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte az enyhítő körülményeket, azaz az időmúlást, a vádlott büntetlen előéletét – a büntetés jelentős enyhítését kérte, különös tekintettel arra is, hogy álláspontja szerint nem érvényesült kellőképpen a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések közötti belső arányosság.

[32] A nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. vádlott hangsúlyozta, hogy megítélése szerint nem nyert bizonyítást, hogy bűncselekményt követett volna el. A gépjárművet, amiből a kábítószeret tartalmazó táskát kivették, kölcsön kapta. A rendőrök nem figyelték végig őket, így időközben ki is cserélhették azt a táskát. Az ő felelőssége csak azon kábítószer vonatkozásában állapítható meg, amit a lakásában találtak. Nem kereskedett kábítószerrel, a lakásán nem találtak ezt igazoló nyomokat, így nagy mennyiségű pénzt sem, a szervezetében pedig azért nem találtak fogyasztást igazoló kábítószeret, mert csak alkalmanként, gyógyítási céllal fogyasztotta azt. Elsődlegesen felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[33] Terhelt2 II. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában azzal érvelt, hogy megváltozott, életmódján jelentősen változtatott, bejelentett munkahelye van, családjáról gondoskodik, nem szeretne börtönbe menni.

[34] Terhelt3 III. r. vádlott kifejtette, hogy a csehországi cselekményhez nincs semmi köze, a másik cselekményért vállalja a felelősséget. Normális életet él, dolgozik, ezért kérte a büntetés enyhítését.

[35] Terhelt4 IV. r. vádlott hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt, ezért a felmentését kérte.

[36] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[37] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a védői és vádlotti fellebbezések tartalmára tekintettel Be. 590. § (2) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

Az érdemi felülbírálatot megelőzően a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény felmerült-e. A vádlottakkal szemben a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyt az eljárás, amely a büntető törvénykönyv szerint öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. A Be. 44. § a) pont értelmében a büntetőeljárásban védő részvétele kötelező, ha a bűncselekményre a törvény öt évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztés büntetés kiszabását rendeli, továbbá a Be. 427. § (5) bekezdés a) pontja alapján a bírósági eljárásban a védő részvétele a törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt ugyancsak kötelező. A Be. 434. § -a szerint pedig, ha e törvény

eltérően nem rendelkezik, a tárgyaláson a védő jelenléte kötelező, ha a büntetőeljárásban védő részvétele kötelező. Ezen jogszabályi hivatkozások értelmében a vádlottak elleni büntetőeljárásban a tárgyaláson védő részvétele kötelező volt. A Be. 41. § (2) bekezdés b) pont akként rendelkezik, hogy ügyvédjelölt védőként ügyvéd mellett vagy ügyvéd helyetteseként eljárhat a vádemelés után a járásbírószágon, valamint a törvényszéken azzal, hogy törvényszék előtt perbeszédet nem tarthat. A 144. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a 2021. június 15. napján tartott tárgyaláson Terhelt3 III. r. vádlott védelmében ügyvéd1 meghatalmazott védő helyett ügyvéd2 ügyvéd járt el. A bírósági iratok között fellelhető, a Magyar Ügyvédi Kamara 2017. december 19. napján kiállított igazolása szerint ügyvéd2 nem ügyvéd, hanem ügyvédjelölt, aki több mint egy éves ügyvédjelölti joggyakorlattal rendelkezik. A 2021. június 14-én tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvben a jelenlévők között ügyvéd2 ügyvédjelöltként van feltüntetve, aki azon a napon 13 órától helyettesítette III. r. vádlott meghatalmazott védőjét. Az elsőfokú bíróság ezen a napon a tárgyalást 14:37 órakor félbeszakította azzal, hogy a tárgyalást 2021. június 15. napján 9 órakor folytatja. A tárgyalás félbeszakítása előtt a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánította. 2021. június 15. napján az ügyészi perbeszédrel folytatta a tárgyalást, a III. r. vádlott védőjének perbeszéde előtt - 10:35 perckor - rövid szünetet rendelt el, majd a tárgyalást 10:54 perckor III. r. vádlott védőjének perbeszédével folytatta. A fenti adatok alapján tehát arra utalnak, hogy ügyvéd2 az eljárás idején a meghatalmazott védő helyett ügyvédjelöltként járt el Terhelt3 III. r. vádlott védelmében, a Magyar Ügyvédi Kamara jelenlegi nyilvántartása szerint 2016. november 30. napjától ügyvéd1 ügyvéd alkalmazottja. A 2021. június 15-i határnapról készült jegyzőkönyv nem tartalmazott adatot arra nézve, hogy a bizonyítási eljárás befejezését követően ügyvéd1 meghatalmazott védő vett volna részt a tárgyalás további szakaszán, így arra sem volt adat, hogy a perbeszédet a védő tartotta volna. A korábban már felhívott Be. 41. § (2) bekezdés b) pont alapján ügyvéd2 ügyvédjelölt a törvényszék előtti tárgyaláson védőként ügyvéd1 ügyvéd helyetteseként eljárhatott, azonban perbeszéd tartására nem volt jogosult.

[38] Fentiek alapján elsődlegesen azt kellett vizsgálnia a másodfokú bíróságnak, hogy a 2021. június 15. napján tartott tárgyalást olyan személy – a III. r. vádlott védője – távollétében tartották-e meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező volt. A másodfokú bíróság rövid úton megkereste ügyvéd1 ügyvédet, aki úgy nyilatkozott, hogy a perbeszédet Terhelt3 III. r. vádlott védelmében ő tartotta.

[39] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú eljárásban meghatalmazott védő nyilatkozatára tekintettel rövid úton megkereste a Fővárosi Törvényszéket azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék 2.B.1103/2018/144. számú, 2021. június 15. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv helyességét vizsgálja meg, miután annak esetleges kijavítása válhat szükségessé, mivel az a III. r. vádlott védelmében jelen lévő védő személyét esetlegesen helytelenül tartalmazza. A Fővárosi Törvényszék a 2022. február 10. napján kelt 2.B.1103/2018/179. számú végzésével a 2.B.1103/2018/144. számú jegyzőkönyvet kijavította akként, hogy Terhelt3 III. r. vádlott védőjeként a 2021. június 15. napján 9:00 órakor kezdődött tárgyaláson ügyvéd1 ügyvéd volt jelen.

[40] A beszerzett nyilatkozat, az elsőfokú bíróság végzése alapján megállapítható, hogy a 2021. június 15. napján tartott tárgyaláson Terhelt3 III. r. vádlott védelmét ügyvéd1 ügyvéd látta el, így a perbeszédet Terhelt3 III. r. vádlott meghatalmazott védőjeként is ügyvéd1 ügyvéd tartotta. Erre figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdés d) pont szerinti eljárási

szabálysértés nem valósult meg, emiatt az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására nem kerülhetett sor.

[41] Ezen felül más, hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértés sem volt rögzíthető. A bíró személyében bekövetkezett változásra tekintettel az ügyben eljáró bíró a 2020. december 21. és 2021. június 14. napján tartott határnapon a Be. 518. § (3) bekezdés szerint a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével megismételte. Az ügydöntő határozat kihirdetésére napolt tárgyaláson Terhelt3 IV. r. vádlott kirendelt védője nem volt jelen, azonban ez a Be. 550. § (2) bekezdése alapján ez – egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával – a határozat kihirdetésének nem volt akadálya. Fentiekre figyelemmel az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[42] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottaknak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a nyilvános ülésen tett nyilatkozataik alapján akként pontosítja, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott 2004 óta tartózkodik Magyarországon, jelenleg tartózkodásra jogosító iratokkal nem rendelkezik. Kiskorú gyermeke 15 éves, akinek a tartásáról letartóztatása előtt gondoskodott. A gyermek Magyarországon született, és itt is él, azonban nem magyar állampolgár. Jelenleg a büntetés-végrehajtási intézetben idegrendszeri problémái és cukorbetegsége miatt gyógyszeres kezelés alatt áll.

- Terhelt2 II. r. vádlott jelenleg taxisofőrként dolgozik a cég3-nél, havi jövedelme változó, átlagosan 200.000 Ft. Felesége irodákat és magánlakásokat takarít, havi jövedelme 200.000 Ft. Edesapja 2022. február 7. napján elhunyt, ezért édesanyjával egy háztartásba költöznek.

- Terhelt3 III. r. vádlott havi jövedelme az cég4-nél 400.000 Ft. Három kiskorú gyermek közül a 15 éves Chron beteg, rendszeres orvosi kezelés alatt áll. Korábbi elítélésére vonatkozó adatokat azzal egészíti ki az ítéltábla, hogy a 2015. március 11. napján jogerőre emelkedett 2 év 5 hónapi börtönbüntetésére végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadsága 2016. október 11. napján telt le. Vele szemben az Érdi Járási Ügyészség 2021. június 1. napján kelt B.3281/2019/9. számú vádiratával a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklásának vétsége miatt – elkövetési idő: 2019. szeptember 24. napja – emelt vádat.

- Terhelt4 IV. r. vádlott jelenleg az építőiparban segéd munkásként dolgozik, naponta 12.000 forintot keres, egy héten öt napot dolgozik. Szüleivel él, havi 40.000 forinttal járul hozzá a háztartási kiadásokhoz.

[43] A törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett. Tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak, azonban a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás részben hiányos, másrészt egyes megállapításai esetében ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok

tartalmával. A megalapozatlanság azonban kiküszöbölhető volt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján.

[44] Ennek megfelelően az ítéltábla az elsőfokú ítélet

- 1. tényállásából mellőzi a 6. oldal 3. bekezdés gondolatjel közötti részét (- részben jó minőségű, részben hozzákevert rosszabb minőségű növényi anyagot tartalmazó-), miután az a bizonyítékok alapján később részletezett okból nem állapítható meg,

[45] - ugyancsak az 1. tényállás utolsó bekezdés utolsó mondatát pontosítja és a következők szerint rögzíti:

„A hazaút során azonban a cseh és szlovák határon Brodske határátkelőhelyen a szlovák hatóságok 21 óra 30 perc körüli időben név7t intézkedés alá vonták és nála a 8006 gramm tömegű, pontosan meg nem állapítható hatóanyagtartalmú marihuánát megtalálták és lefoglalták.” (7. oldal második bekezdés utolsó mondata).

[46] - a 2/2. tényállásban a 8. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy Terhelt I. r. vádlott Budapest, cím24 alatti tartózkodási helyén kábítószerrel, kokainnak és marihuánával szennyezett mérleget, különböző kisebb pakettekben értékesítésre előkészítve összesen 14,87 gramm marihuánát, melynek totál-THC tartalma 0,03 gramm volt, valamint 0,1 gramm nettó tömegű kokaint foglaltak le, amelynek kokain-bázis tartalma 0,01 grammra becsülhető (igazságügyi vegyész szakértői vélemény, nyomozati iratok 2669. oldal)

[47] - a 2/2. tényállás 9. oldal első bekezdésének utolsó mondatát azzal egészíti ki, hogy a III. r. vádlott lakásán talált kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma a csekély mennyiséget nem haladta meg, az 5,7102 gramm totál-THC-t tartalmazott (igazságügyi vegyész szakértői vélemény, nyomozati iratok 2053-2062. oldal)

[48] - a 2/2. tényállás 9. oldal 3. bekezdését a következők szerint pontosítja: a vádlottaktól lefoglalt 955,63 gramm légszáraz tömegű zöld növényi anyag totál-THC tartalma 158 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határát már önmagában is meghaladta, annak 131,6 %-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 13,16 %-a (nyomozati iratok 1857. oldal, igazságügyi vegyész szakértői vélemény)

[49] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[50] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján a szükséges részletességgel és iratszerűen tartalmazza azon bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul.

[51] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a külföldi büntetőeljárásban beszerzett bizonyítékokat jelen eljárás anyagává tette, és azokat bizonyítékként értékelte. Érvelését arra alapozta, hogy a külföldön beszerzett bizonyítékok törvényes jellege sem a védelem, sem pedig a terhelték által nem volt ellenőrizhető.

[52] Az elsőfokú bíróság ítéletének 18 – 20. oldalán részletesen ismertette a külföldön folytatott eljárás során keletkezett bizonyítékokat, azok felhasználhatóságával kapcsolatos érveit kifejtette.

[53] Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy az Európai Unió tagállamainak büntügyi együttműködéséről szóló 2012. évi CLXXX. tv. 35. § (1) bekezdésében szabályozott európai nyomozási határozat kibocsátása útján, a törvény 53-59. §-aiban írt rendelkezéseinek megfelelően beszerzett bizonyítási eszközök – így többek között név7 vonatkozásában a Trnavai Járásbíróság 5T/54/2016. szám alatt meghozott ítélete, Terhelt2 II. r. vádlottnak az Osztravai Járási Ügyészség által név14 és társaival szemben kábítószeres, pszichotrop anyagok és mérgek jogosulatlan előállítás és kezelése miatt folyamatban lévő 5Zt.1/2007. számú ügyben történő tanúkénti kihallgatásával kapcsolatos iratok (bírósági iratok 110., 113. szám alatt), és név7 jelen eljárásban a tv. 63/C §, 63/D §, 64. § rendelkezései szerinti telekommunikációs eszköz útján történt meghallgatása során keletkezett iratok (95. számú, 2020. október 14. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv) – törvényesen beszerzett bizonyítékként felhasználhatók voltak a büntető eljárásban. Ugyancsak felhasználhatók voltak az Ostravai Járási Államügyészség 5 ZT 1/2017. számon a Fővárosi Főügyészség által rendelkezésre bocsátott megfigyelési anyagok (nyomozati iratok 983–989. oldal – magyar nyelven 1071–173. oldal, 2016. május 22-i megfigyelés, és a nyomozati iratok 1039–1045. oldal, magyar nyelven 1127. oldalon – 2016. június 21. napjára vonatkozóan), miután a Be. 215. § (5) bekezdés a) pontja szerint a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv külön bírói vagy ügyészi engedély nélkül a bűncselekménnyel kapcsolatba hozható személyt, lakást, egyéb helyiséget, bekerített helyet, nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyet, illetve járművet titokban megfigyelhet, a történekről információt gyűjthet, valamint az észlelteket technikai eszközzel rögzítheti is, és a bizonyítékok felhasználásához az 1996. évi XXXVIII. tv. 73. § (3) bekezdése alapján az Ostravai Járási Ügyészség hozzájárulását adta. Ugyanakkor nem értékelte bizonyítékként a másodfokú bíróság a 2016. május 22-i cselekménnyel kapcsolatos, a cseh hatóságok által 2016. május 15. napja és 2016. június 14. napja között készített telefonlehallgatások anyagát, miután a magyar büntetőeljárás törvény szerint bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazhatóságával kapcsolatosan – különösen annak szabályszerű engedélyezésére vonatkozóan – nem áll rendelkezésre adat. A Budai Központi Kerületi Bíróság 2016. június 14. napján kelt számon engedélyezte 2016. június 15. napján 15:00 órától a cseh leplezett eszköz alkalmazásával érintett hívószámú és IMEI számú mobiltelefonok útján továbbított kommunikáció tartalmának megismerését és technikai eszközökkel történő rögzítését, ettől az időponttól kezdődően lényegében a cseh hatóságok által rendelkezésre bocsátott beszélgetések tartalma megegyezik a büntetőeljárás törvény szabályai szerint engedélyezett leplezett eszközök alkalmazásával gyűjtött adatokkal.

[54] Azonban kizárólag a cseh hatóságok által 2016. május 15. napja és 2016. június 14. napja között rögzített telefonbeszélgetések alapján volt megállapítható, hogy az 1. tényállásban megállapított, 2016. május 22. napján vásárolt, több kilogrammot kitevő marihuána részben jó minőségű, részben pedig hozzákevert rosszabb minőségű növényi

anyagot tartalmazott, így a fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az 1. pontban rögzített tényállás e részét mellőzte.

[55] A tényállásnak a 2016. május 22-i eseményekre vonatkozó további része a rendelkezésre álló bizonyítékok – így az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. tv. szabályai szerint engedélyezett titkos adatszerzés során rögzített telefonbeszélgetések – alapján aggálytalanul megállapítható. A cseh hatóságok által folytatott megfigyelés adatai szerint 2016. május 22. napján 15:01 órakor alatti címen végeztek a hatóságok ellenőrzést, melynek során egy kb. 35 éves, 180 cm magas, izmos testalkatú, világos csíkos rövid ujjú és kapucnis trikóba, térd alá érő kék farmernadrágba és fekete sportcipőbe öltözött férfit regisztráltak, aki a 18a., 18b., és 18c. számú épületek bejárata előtt álldogált, járkált, majd telefonált. A férfit később névként azonosították (nyomozati iratok 983–985. oldal, magyar nyelven 1071. oldal). Ugyanezen a napon 15:15 órakor egy másik férfit is regisztráltak ezen bejáratok előtt, aki 30 év körüli, kb. 180 cm magas, vékony testalkatú, Adidas márkajelzésű rövid ujjú sötét trikót, oldalszéles piros rövidnadrágot, s a lábain fekete sportcipőt viselt. Ezt a férfit a későbbiekben Terhelt2ként azonosították (nyomozati iratok 987–989. oldal, magyar nyelven 1073. oldal). Ugyancsak a helyszín közelében találták az rendszám1 forgalmi rendszámú kék színű BMW személygépjárművet, amely név7 tulajdonát képezte. Terhelt2 II. r. vádlott a nyomozás során, 2018. november 18. napján történt kihallgatásakor a megfigyelési anyag elétárásakor ugyan akként nyilatkozott, hogy fekete Adidas pólója és piros széles rövidnadrágja sosem volt (nyomozati iratok 4213. oldal), azonban a benzinkút1 Hungary Zrt. 11. töltőállomás 2016. június 21. napján rögzített biztonsági felvételeiről készült jelentés – ahol a két gépkocsi utasai találkoztak, majd elindultak Csehország felé –továbbá az ezen a napon végzett megfigyelésről szóló jelentés (879. oldal) azt tartalmazza, hogy ezen a napon a BMW-ből a sofőrülésből kiszálló személy – aki Terhelt2 II. r. vádlott – szintén piros rövidnadrágot viselt. A cseh hatóságok által készített fényképfelvételek, valamint a benzinkút1 kútnál rögzített kamerafelvételek mindezt megerősítik, így II. r. vádlott azon védekezése, hogy 2016. május 22. napján nem járt Ostravában, nem foghatott helyt.

[56] A 2016. június 21. napjára tervezett, illetve megvalósított utazással, kábítószer vásárlással kapcsolatosan az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. tv. szabályai szerint engedélyezett lehallgatási anyagok alapján ítéleti bizonyossággal volt megállapítható, hogy a 2016. május 22-i alkalommal is kábítószer beszerzése céljából utazott Terhelt2 II. r. vádlott Ostravába. A „Nyami” fedőnéven folytatott titkos adatszerzés – melynek során név16 Budapesten élő vietnámi állampolgár telefonbeszélgetéseit hallgatták le – 2016. június 16. napján 15:47:34 perckor – a később megállapított adatok szerint – Terhelt2 által használt telefonszámra küldött sms-t „Jó nem ke?” szöveggel (nyomozati iratok 693. oldal). Terhelt2 II. r. vádlottal ezt követően személyesen és telefonon is egyeztetést folytat név16 a lehetséges vásárlásról, miközben a csehországi partnerrel is folyamatosan egyeztet. A 2016. június 16-án 15:58:41 órakor csehországi telefonszámra küldött sms szövege – „De jónak kell lenni, mert ha olyan, mint a múltkor, akkor nem fognak többet menni” – alapján egyértelműen megállapítható, hogy ugyanezen forrásból már történt beszerzés, aminek a minőségével II. r. vádlott nem volt elégedett. Ugyancsak erre utal a 2016. június 20-i, Terhelt2nal történt személyes találkozót követően 19:22:32, 19:30:21 és 19:39:21 órakor a Magyarországon és a Csehországban élő vietnámi között folytatott beszélgetések is, amelyekből kiderül, hogy kb. 8-at hoznak el, csak akkor utaznak, ha 33-ért adja, illetve, hogy be kell engedniük megnézni (az anyagot), ne kint az utcán történjen (a vásárlás) (nyomozati iratok 715–717. oldal), illetve, hogy a találkozó a régi helyen 15 órakor lesz (19:42:06 órakor küldött szöveges üzenet, 709. oldal). A 2016. június 21. napján, a helyszínre érkezést követően rögzített beszélgetésekből

kitűnik, hogy ezen alkalommal a minőség ugyanolyan rossz volt, mint az előző alkalommal, ez eredményezte a vásárlás kezdeti sikertelenségét is (15:40:08 órai beszélgetés, 729. oldal). A rögzített beszélgetésekből – figyelemmel a megfigyelési jelentésre is, amely szerint szám alatt név7 és Terhelt2 jelenlétét rögzítették – helytállóan következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy 2016. május 22-én ugyanazon a helyen – Ostrava, utcában – Terhelt2 II. r. vádlott kábítószeret vett át.

[57] Terhelt2 II. r. vádlott 2017. november 10-i kihallgatása alkalmával (nyomozati iratok 4195. oldaltól) elismerte, hogy 2016. június 21. napján járt Csehországban Terhelt3tel és egy harmadik társukkal. Az utazás céljaként 500 euró és parfüm vietnámi ismerősök részére történő leszállítását jelölte meg, azonban e vallomásában arról is beszámolt, hogy Terhelt3 III. r. vádlott addig, míg ő elment a vietnámiakkal, a utcában várakozott rá. A cseh hatóságok fényképfelvételei, illetve megfigyelési jelentése megerősítette a II. r. vádlott vallomását, így Terhelt3 III. r. vádlott védekezésével szemben – miszerint ő a utcában nem járt, több kilométerrel korábban kiszállt a gépkocsiból – minden kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy együtt mentek a vietnámiakkal való találkozás helyszínéig (nyomozati iratok 1039. oldaltól 1045. oldalig, magyar nyelven 1127. oldal). A III. r. vádlott írásbeli vallomásában a bírósági iratok 143. sorszám alatt – azt maga is elismerte, hogy az utazást az ő gépkocsijával bonyolították, miután csak ő rendelkezett olyan gépkocsival, ami műszakilag az utat bírta, további védekezését – mely szerint az utazás célja Csehország megismerése volt, és egy kávézóban ebédelt, mialatt Terhelt2 elment a vietnámiakkal – cáfolták a már ismertetett bizonyítékok.

[58] Az eljárási szabályok szerint engedélyezett telefon lehallgatások alapján kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy az utazás alatt a gépkocsiban Terhelt2 az út alatt, az ostravai címre érkezését követően, majd a sikertelen vásárlás után a visszaúton név16-gal – aki a II. r. vádlottal folytatott beszélgetést közvetítette a cseh kapcsolatának, és fordítva – folyamatos egyeztetést folytatott, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének 18. oldalán kellő részletességgel rögzített. Egyeztették telefonon az Ostraván lévő vietnámiakkal való találkozás helyszínét, majd a visszaúton az árról történő alkudozást, majd annak megbeszélését, hogy a sofőr fiú visszafordul a marihuána kialakított áron történő megvásárlása érdekében (nyomozati iratok 727–739. oldal). Erre figyelemmel – írásbeli vallomásában írtakkal szemben, amelyben úgy nyilatkozott, hogy a jelenlétében Terhelt2 senkivel nem beszélt üzleti ügyekről telefonon, nem hallotta, hogy árvitába keveredett volna, illetve hogy név7val beszélt volna telefonon – Terhelt3 III. r. vádlottnak hallania kellett a beszélgetést, tudomása kellett legyen arról, hogy az utazás célja nagy mennyiségű kábítószer megszerzése, továbbá arról is, hogy a 8 kg kábítószer név7 vásárolta meg, azonban II. és III. r. vádlott közreműködésével. Ezt igazolja az is, hogy a sikertelen vásárlást követően a visszaúton folytatott alkudozás során Terhelt2 a falajánlott csökkentett árat azonnal nem fogadta el, név16 – nak visszahívást ígért, ami arra utal, hogy e kérdésben társaival egyeztetett (17:15:01 órai beszélgetés, 732. oldal).

[59] név7 telekommunikációs eszköz útján történt tanúkénti kihallgatása során is elismerte a maga felelősségét a Szlovákiában terhére rótt bűncselekményben. Esetében a Trnavai Járásbíróság 5T/54/2016. számon meghozott ítéletével jóváhagyta azt a bűnösségről és a büntetésről szóló megállapodást, melyet név7 2016. november 29. napján kötött a Trnavai Kerületi Ügyészség ügyészével. Az ítéletben a szlovák bíróság megállapította nevezett bűnösségét a jelentős mennyiségű kábítószer országba történő behozatala és rejtegetése miatt kábítószeres, és pszichotrop anyagok, mérgek vagy prekursorok tiltott

előállítás, tartása és kereskedelme büntetében, és ezért 10 év szabadságvesztésre ítélte. Ezen ítéleti tényállás és név7 ezen ítéleti tényállásban rögzített cselekményét elismerő vallomása alapján volt megállapítható, hogy név7 2016. június 21-én 21:35 órakor lépett be a Szlovák köztársaságba Brodské határátkelőhelyen, ahol ellenőrzése során a Pénzügyi Igazgatóság Bűnügyi Havatala 8006 gramm, a Cannabis családjába tartozó növényi szárazanyag tartalmú műanyag tasakot foglalt le nála.

[60] A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztály Kábítószer Bűnözés Elleni Osztálya megfigyelési jelentése rögzíti, hogy Terhelt3 rendszám3 forgalmi rendszámú BMW típusú gépjárművét – amellyel Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott egy további társával utazott – 2016. június 21-én 21:03 órakor észlelték az M1 autópálya 154. kilométerszelvényénél, amint Budapest felé tartott, és amelyet Terhelt2 vezetett. 23 óráig tartó figyelés során azonban név7 által vezetett gépkocsit az ellenőrzött területeken nem látták.

[61] A szlovák bíróság ítélete, és a magyar autópályára kiterjedt megfigyelés, továbbá ugyanezen a napon a két gépkocsi mozgását érintő megfigyelés adatai teljes mértékig alátámasztják a lehallgatási anyagból származó információt, hogy a két gépkocsi együtt indult a cselekmény napján Budapestről ugyanazon helyre, Ostravába, az utazás célja is azonos volt – azaz nagy mennyiségű kábítószer beszerzése Magyarországon élő vietnámi állampolgárságú személy közvetítésével Csehországban élő vietnámi személyektől – illetve az is igazolható volt, hogy nem egyszerre tértek haza Magyarországra, név7 a lehallgatott beszélgetéseknek megfelelően visszafordult a mintegy 8 kg marihuánáért. A fentiekre figyelemmel a lehallgatási és megfigyelési anyagok, fénykép- és kamerafelvételek, okirati bizonyítékok, továbbá Terhelt2 II. r. és – az utazás tényének elismerésére vonatkozó részében – Terhelt3 III. r. vádlott írásbeli vallomása, valamint az okirati bizonyítékok alapján a 2016. június 21. napjára vonatkozó történeti tényállás minden kétely nélkül megállapítható. Az név7től lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalmával kapcsolatosan a szlovák bíróság ítélete a magyar szabályozástól eltérő megfogalmazást tartalmaz, továbbá azt, hogy a lefoglalt marihuána 200,15 gramm totál-THC tiszta hatóanyagot tartalmazott, az Ostravai Járási Ügyészség vádirathoz csatolt 5 ZT 1/2017 számú irata sem rögzítette, így az ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, ezért a másodfokú bíróság mellőzte a tényállásból.

[62] Az 1. tényállás kapcsán Terhelt2 II. r. vádlott védőjének azon felvetése, mely szerint kifogásolható, hogy Terhelt2t a cseh hatóságok tanúként hallgatták ki ezen ügy kapcsán a vietnámi állampolgárokkal szemben ott folyamatban lévő büntető ügyben, Magyarországon pedig terheltként szerepel. A magyar büntetőeljárás szabályai szerint sem kizárt, hogy a terhelt az eljárás későbbi szakaszában esetlegesen tanúként szerepeljen, így a védelem ezen kifogása sem foghatott helyt.

[63] Nem osztotta Terhelt3 III. r. vádlott védőjének azon álláspontját sem a másodfokú bíróság, hogy a II. r. vádlott azért tett volna terhelő vallomást Terhelt3re, mert őt a 2/2. cselekmény kapcsán nem tisztázta (2017. január 3. napján 13:11:02 időpontban elhangzott beszélgetésre hivatkozás), ugyanis az ismertetett bizonyítékok, különösen a megfigyelési jelentés alapján egyértelműen volt megállapítható, hogy a III. r. vádlott 2016. június 21. napján Ostravában, a Jugoslavskaja utca 18. szám alatt járt.

[64] A 2/1. tényállással kapcsolatosan Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott egyaránt tagadta, hogy a gépjárművek elzálogosítására kábítószer vásárlásához szükséges pénzszerzés érdekében történt volna. Az elsőfokú bíróság helytálló érveléssel vetette el tanú1 és név9 vallomását arra vonatkozóan, hogy a IV. r. vádlott gépkocsijának zálogba adásából származó pénzre milyen célból volt szükség, érvelésével a másodfokú bíróság is egyetértett. Ugyancsak helyes következtetéssel állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a zálogba adásból származó pénzből kábítószerrel vásárolt, amit alátámasztott a név17 2016. november 25. napján 14:45:45 órakor ismeretlen személlyel folytatott beszélgetése is (nyomozati iratok 813. oldal), amely alapján az a következtetés volt levonható, hogy Terhelt2 akart ezen a napon – miután ugyanezen a napon az élettársa gépkocsijának zálogba adása megtörtén – 3 kg marihuánát beszerezni, azonban név17 csak 2 kg eladását engedélyezte – ami miatt kettőjük között kialakult konfliktusra utalt a 2016. november 29-én 15:9:40 órakor folyt beszélgetés is (819. oldal - „ott fog megrohadni az autóm tivégettetek”). Terhelt3 III. r. vádlott 2/1 tényállásban írt cselekvősege Terhelt2 II. r. vádlott és tanú2 között folyt, a gépkocsik magánszemély részére történő elzálogosításával kapcsolatos beszélgetések alapján volt megállapítható (783-785. oldalon rögzített beszélgetések), melyekből kitűnik, hogy kezdetben Terhelt3 gépkocsiját kívánták zálogosítani Terhelt2 gépjárművével együtt, azonban azt „neccesnek” vélte tanú2.

[65] A 2/2. tényállás vonatkozásában egyetértve a fellebbviteli főügyészség átiratában, valamint a III. r. vádlott védőjének álláspontjával, a gépjármű átvizsgálásakor, valamint az I. és III. r. vádlottnál a házkutatás alkalmával lefoglalt kábítószer mennyiségére, illetve hatóanyag tartalmára vonatkozóan volt szükség a tényállás kiegészítésére. A törvényszék a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalmát a vegyész szakértői véleményben foglaltak szerint állapította meg, azonban a szakvéleményben írt [+/-] érték meghatározásával tüntette fel azokat. A másodfokú bíróság a vegyész-szakértő által ilyen módon meghatározott hatóanyag-tartalom esetében a vádlottakra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, ennek megfelelően módosította a kábítószeres hatóanyag-tartalmára vonatkozóan a tényállást a [49]-[50] pontban foglaltak szerint.

[66] E tényállás kapcsán I. r., II. r. és IV. r. vádlott tagadta, hogy tudomásuk lett volna arról, hogy Terhelt3 III. r. vádlott által a Chevrolet típusú gépkocsiból a Mercedes típusú gépjárműbe áttett szatyorban kábítószer volt. Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy a vádlottak védekezését miért nem fogadta el, különösen arra tekintettel, hogy a kábítószer egyik gépjárműből a másikba történt áthelyezése során a vádlottak cselekvőségét – már attól az időponttól kezdődően, hogy III. r. vádlott a BMW 525d típusú gépjárművével a utcánév1 utcába hajtott, ott találkozott II. és IV. r. vádlottal, majd együtt elindultak Terhelt4 IV. r. vádlott rendszám5 rendszámú gépjárművével a Budapest XV. kerület utcánév2 utcába, az I. r. vádlottal való találkozás helyszínére – a nyomozóhatóság megfigyelte. Ennek kapcsán rögzítették, hogy I. r. vádlott beült a IV. r. vádlott által vezetett gépjárműbe, ahol szintén jelen volt II. és III. r. vádlott is. A gépkocsiban elhangzottakat ugyan nem tudták rögzíteni a megfigyelés alkalmával, azonban nyilvánvalóan beszélgetés folyt a vádlottak között, majd I. r. vádlott távozása után III. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlott által használt gépjárműből egy jól azonosítható, feliratos nejlonszatyrot tett át a Mercedes gépjárműbe. A rendőri igazoltatás során ugyanezen feliratos nejlonszatyorból került elő az intézkedés alkalmával lefoglalt kábítószer. Terhelt2 II. r. vádlott 2016. december 16. napján tett tanúvallomásában (nyomozati iratok 4161. oldal) mondta el, hogy a Mercedesbe beülő vietnámi állampolgár átadott III. r. vádlottnak egy tárgyat, vélhetően autókulcsot, majd ezt követően szálltak ki mindketten, I. és III. r. vádlott a járműből. A vádlott ezen vallomását a tárgyaláson is fenntartotta (2019. május

4., 35. sz. jkv. - megismételve 2021. június 14.). Erre figyelemmel nem foghat helyt az I. r. vádlott védőjének azon érvelése, hogy a kulcs átadására vonatkozóan ne állna rendelkezésre bizonyíték. Tény az is, hogy ezt követően későbbi időpontban Terhelt1 közlekedett az rendszám6 forgalmi rendszámú Chevrolet típusú gépjárművel, az I. r. vádlott igazoltatására is ekkor került sor, így kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy I. r. vádlott ezt a gépkocsit használta ebben az időben. Arra vonatkozóan, hogy miért találkozott a vádlottakkal, hozzájuk miért szállt be az autóba, illetve, hogy milyen más célból adta át az általa használt gépkocsi kulcsát, az I. r. vádlott magyarázatot nem adott. Tényként volt megállapítható azonban az, hogy az átadott kulccsal III. r. vádlott a Chevrolet gépkocsit kinyitotta, onnan viszonylag hosszabb keresgélés után az azonosítható feliratú nejlonszatyrot kivette, a rendőri igazoltatás során ebben a szatyorban kábítószer találtak, mindez azt igazolja, hogy az I. r. vádlott a kábítószer átadása érdekében találkozott a vádlottakkal. A gépkocsiban feltalált kábítószer mennyisége, az I. r. vádlottnál végzett házkutatás során a lakásában lefoglalt egyéb eszközök – kokainnal és marihuánával szennyezett mérleg, kisebb csomagokban értékesítésre előkészített többféle kábítószer – a nagy mennyiségű pénz feltalálása nélkül is azt igazolják, hogy I. r. vádlott a kábítószerrel kereskedett. Miután I. r. vádlott szervezetében a toxikológiai szakértői vélemény nem mutatott ki kábítószer, az I. r. vádlott azon védekezése sem foghatott helyt, hogy csak a saját gyógyítása céljából tartotta azt magánál. Terhelt2 II. r. vádlott a rendőri intézkedés elől megszökött, ami szintén annak tudomását támasztja alá, hogy a szatyorban kábítószer volt. Terhelt3 III. r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen elismerte a büntetőjogi felelősségét e cselekményben.

[67] Alapvető eljárási szabály a Be. 593. § (2) bekezdésében megfogalmazott felülmérlegelés tilalma, mely szerint a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat. A Kúria az EBH2019. B.9. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján. A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól – megalapozott tényállás esetén – akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő. A tényállás módosítása (ideértve: az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet ([53]-[54] pontok). A Kúria által rögzített okfejtés azt is jelenti, hogy a megalapozott tényállás mellett a vádlottak felmentését célzó fellebbezések a fellebbviteli eljárásban eredményre nem vezethettek.

[68] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

[69] A cselekmény minősítése kapcsán a II. r. vádlott védője kifejtette, hogy álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. r. vádlott terhén megállapított cselekményt forgalomba hozatali cselekmény helyett kereskedői tevékenységként, továbbá kísérlet helyett befejezett bűncselekményként értékelte.

[70] A kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetési magatartásai a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a 21. oldalon kezdődő 8. pontjában az 1/2007. BJE alapján helytállóan fejtette ki, hogy a kereskedői magatartás terjesztői típusú magatartás, amely haszonszerzésre irányul, és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. A II. r. vádlott védője által hivatkozott forgalomba hozatal a kialakult bírói gyakorlat szerint akkor valósul meg, ha az elkövető a kábítószerrel több, esetleg meg nem határozható számú személy részére juttatja, történhet ellenértéke fejében és ingyenesen is. Úgy is megvalósulhat, hogy a tettes csak egy személlyel áll kapcsolatban, akinek azért ad kábítószerrel, hogy azt másnak, vagy másoknak adja tovább. Több részecselekményből tevődhet össze: magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását, tehát felöllelhet minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer – akár további közbe ékelődő személyek révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba [1/2007. BJE III. pont, Bkv. 57. II/5/a. pont]. A forgalomba hozattal a bűncselekmény akkor válik befejezetté – mint ahogy erre a II. r. vádlott védője is helytállóan hivatkozott – ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak [1/2007. BJE, BH2002. 299.]. Ezzel szemben a kereskedés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat jelent, kábítószerrel az kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában [Bkv. 57. II/5/b. pont], folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kereskedésnek a forgalomba hozattal való elhatárolásának alapja tehát a haszonszerzésre törekvés és a rendszeresség.

[71] Az irányadó tényállások szerint Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak külföldre is elutaztak kábítószer beszerzése céljából, továbbá az árvitával kapcsolatosan rögzített telefonbeszélgetések – különösen a 2016. június 21. napján 17:06:45 órai beszélgetés, amelyben név16 csehországi partnerével arról beszélt, hogy két autóval milyen nagy utat tettek meg a vádlottak a kábítószerért, illetve hogy csak abban az esetben mennek, ha jó minőségű az áru, és megfelelő áron adják (2016. VI. 16. 15:58:41 órai beszélgetés, 693. oldal) – azt igazolják, hogy a vádlottak továbbértékesítés céljából szerezték be a kábítószerrel, azon megfelelő hasznot remélve. A 2016. június 21. napján és december 16. napján megszerzett kábítószer mennyiségére tekintettel – figyelemmel a 2/1. tényállásban rögzítettekre is – szintén azt támasztja alá, hogy a vádlottak továbbértékesítés és haszonszerzés céljából szerezték azt meg. Ugyancsak ezt igazolja az a körülmény is, hogy III. r. vádlottnál kereskedésre utaló további eszközöket – kábítószerrel szennyezett mérleg, kisebb pakettbe csomagolt kábítószer – foglaltak le. Erre figyelemmel nem helytálló a II. r. vádlott védőjének azon érvelése, miszerint nincs arra nézve bizonyíték, hogy II. r. vádlott kereskedéssel valósította volna meg a bűncselekményt. Ugyancsak nem foghatott helyt a védőnek az az érvelése sem, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt volna, miután a töretlen bírói gyakorlat szerint a kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá [1/2007. BJE IV. pont]. Így annak ellenére, hogy a 2016. június 21. napján és december 16. napján lefoglalt kábítószer ténylegesen nem került forgalomba, a kereskedői tevékenység befejezett alakzata volt megállapítható a vádlottak terhére. Mindezek alapján helytállóan

minősítette a törvényszék a vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő, kereskedési magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem büntettének, az egyes vádlottak elkövetői minőségét is törvényesen határozta meg. A másodfokú bíróság a jogi indokolást azzal egészíti ki, hogy a marihuána és a kokain a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont a) pontja folytán alkalmazandó Egységes Kábítószer Egyezmény I. jegyzéke alapján kábítószernek minősülnek. A 2/2. tényállásban rögzítettek szerint lefoglalt marihuána totál-THC tartalma 158 gramm volt, ami a Btk. 461. § (1) bekezdés c) pontja és a (3) bekezdés a) pontja alapján jelentős mennyiségnek minősül.

[72] A törvényszék – a III. r. vádlott érvelésével szemben – törvényesen állapította meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott jelen eljárásban különös visszaesőnek minősül, tévedett azonban, amikor Terhelt1 I. r. vádlott különös visszaesői minőségét megállapította. A bünygyi nyilvántartás adatai szerint Terhelt1 I. r. vádlottat jelen eljárást megelőzően a Fővárosi Törvényszék – amely a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.284/2013/30. számú határozatával 2013. december 4. napján emelkedett jogerőre – a 14.B.428/2012/68. számú ítéletével a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pont szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette és más bűncselekmények miatt ítélte 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, melyből 2015. február 26. napján bocsátották feltételes szabadságra, az 2016. október 25-én telt le. A jelen eljárásban az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét más bűncselekmény – kábítószer-kereskedelem büntette – miatt állapította meg, a két egészséget veszélyeztető bűncselekmény elkövetési magatartása különböző, így a büntető törvénykönyvben külön törvényi tényállásban is szerepelnek. A Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja szerint visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el, a 31. pont a) pontja alapján különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követ el. A rendelkezés alapján megállapítható az I. r. vádlott visszaesői minősége, azonban a különös visszaesői minőség feltételei esetében nem valósulnak meg, ugyanis a két eljárásban elbírált bűncselekmények a Btk-ban foglalt értelmező rendelkezés hiányában hasonló jellegűnek nem tekinthetők. E gyakorlatot tükrözi a Kúria 2019. B.18. számú Elvi Bírósági Döntése is, mely szerint a különös visszaesés megállapíthatóságához szükséges hasonló jellegű bűncselekmények körét csak a törvény határozhatja meg, ezek köre nem bővíthető. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést mint visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak.

[73] Terhelt3 III. r. vádlott védője hivatkozása szerint az I. r. vádlott esetében irányadó, hasonló körülmények miatt nem állapítható meg III. r. vádlott különös visszaesői minősége. A III. r. vádlottat korábban a Fővárosi Törvényszék a 14.B.705/2013/64. számú ítéletével – mely a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.225/2014/13. számú határozatával 2015. március 11. napján emelkedett jogerőre – az 1978. évi IV. tv. 282/C § (2) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés II. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt 2 év 5 hónap börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés büntetésből 2015. július 27-én bocsátották feltételes szabadságra, annak letelte 2016. október 11. napja. Az adatok alapján tehát a III. r. vádlott esetében különböző büntető törvénybe ütköző bűncselekményben állapították a büntetőjogi felelősségét. A III. r. vádlott esetében nem hagyható figyelmen kívül a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 4. § (1) bekezdésében írt rendelkezés sem, mely szerint a

Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont a) alpontja alkalmazásában, ha az elkövető a korábbi bűncselekményt a Btk. hatálybalépését megelőzően követte el, figyelembe kell venni az 1978. évi IV. törvény szerinti ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményeket is. Az 1978. évi IV. törvény a hatályos Btk.-ban kábítószer-kereskedelemként megnevezett bűncselekményt további kábítószerre elkövetett bűncselekményekkel együtt egységesen kábítószerrel visszaélés keretében szabályozta. A III. r. vádlott bűnössége az 1978. évi IV. törvény 282/C.§ (2) bekezdésében került megállapításra melynek értelmében az a kábítószerfüggő személy, aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz vagy azzal kereskedik, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (4) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy a büntetés büntetett miatt az (1) bekezdés esetén öt évig, a (2) bekezdés esetén két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerre követik el. Mindezek alapján megállapítható, hogy ezen előzményi elítélés alapját képező bűncselekmény – bár a megnevezése más – valójában azonos a Btk. 176. § (1) bekezdésében foglalt bűncselekménnyel. Mindezt jól példázza az is, hogy a terhelt akkori cselekménye a jelenleg hatályos Btk. alkalmazása esetén a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelemként minősülne. A fentiek alapján Terhelt3 III. r. vádlott cselekményei a 2012. évi CCXXIII. Törvény 4. § (1) bekezdése alapján azonosnak tekintendők, ezért a törvényszék vádlott esetében törvényesen állapította meg a vádlott különös visszaesői minőségét.

[74] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[75] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket nagyrészt helyesen tárta fel, azt a másodfokú bíróság a következők szerint pontosítja:

[76] - Terhelt1 I. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények közül mellőzi a különös visszaesői minőségét, valamint a szervezett, országhatárokon átnyúló nemzetközi elkövetést, tekintettel arra, hogy I. r. vádlott bűnösségét az eljárás során a 2/2. tényállásban rögzített cselekményben állapította meg, melyben a cselekmény határokon átnyúló, nemzetközi jellegét nem állapította meg a bíróság. Nyomatékos enyhítő körülmény, hogy az I. r. vádlott az eljárás teljes ideje alatt a legszigorúbb személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés hatálya alatt állt, számára idegen országban, amelynek nyelvét sem ismerte.

[77] - Terhelt2 II. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény – mint ahogyan azt az I. és III. r. vádlott vonatkozásában is helyesen megállapította az elsőfokú bíróság – a társtetteségben való elkövetés (56/2007. BK vélemény III/12. pont).

[78] - Terhelt3 III. r. vádlott esetében a különös visszaesői minőségét nem értékelte külön súlyosító körülményként a másodfokú bíróság, tekintettel arra, hogy a Btk. 89. § alapján annak büntetési tételkeretet emelő hatása van. Nyomatékos súlyosító körülmény ezzel szemben, hogy korábban ugyancsak kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés büntetésből engedélyezett feltételes szabadság ideje alatt követte el az újabb bűncselekményt.

[79] A vádlottak terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett. A cselekmény konkrét tárgyi súlyának megítélésekor – mely a büntetés kiszabásának egyik tényezője – ezen bűncselekmények megítélése szempontjából kiemelt jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalma, mely a jelen ügyben a jelentős mennyiség alsó határát kevéssel haladja meg. Erre figyelemmel az ügyészségnek az I., II. és III. r. vádlott vonatkozásában a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezését nem találta alaposnak.

[80] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság nem volt kellő mértékben figyelemmel az ítélet belső arányosságára, amikor I., II. és III. r. vádlottal szemben egyaránt 8-8 évi szabadságvesztés büntetést szabott ki. A vádlottak személyében rejlő alanyi társadalomra veszélyesség vizsgálata körében lényegében azonos körülmények állapíthatók meg a három vádlott esetében: mindhárom vádlott korábban hasonló jellegű, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt volt elítélve, I. r. vádlott néhány hónappal korábbi szabadságvesztés büntetés kitöltése után, II. r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt, míg III. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadság ideje alatt követte el a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt. A bünteteskiszabás körében azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségét a bíróság csak a 2/2. tényállási pontban elkövetett bűncselekmény miatt állapította meg. Erre tekintettel a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését a rendelkező részben foglaltak szerint enyhítette.

[81] Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés mértékének meghatározásakor – egyetértve a főügyészi állásponttal – az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt rendelkezést, azonban a IV. r. vádlott részesi magatartására, büntetlen előéletére, valamint a bűncselekmény elkövetése óta rendezett életvitelére tekintettel a másodfokú bíróság a büntetés további enyhítését tartotta indokoltnak, ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a rendelkező részben írtak szerint egy évvel enyhítette.

[82] Az elsőfokú bíróság ítéletében az anyagi jog szabályainak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátásról, a közügyektől eltiltásról, az I. és II. r. vádlott esetében az előzetes fogvatartás beszámításáról, azonban Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában elmulasztotta a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítását. Az adatok alapján megállapítható, hogy a III. r. vádlott 2017. június 20. napjától 2018. április 17. napjáig házi őrizetben volt, erre figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának első fordulataiban írt szabály szerint rendelkezett annak szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[83] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a Btk. 87. § b) pont alapján törvényesen rendelte el a Fővárosi Törvényszék 2013. október 30. napján jogerős 6.B.1746/2011/96. számú ítéletével kiszabott két év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását, azonban Terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságának megszüntetésére nem volt törvényes lehetőség. Terhelt3 III. r. vádlottat a Fővárosi Törvényszék 14.B.705/2013/ 64. számú, a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.225/2014/13. számú határozatával 2015. március 11. napján jogerős 2 év 5 hónap szabadságvesztés büntetéséből 2015. július 27. napján

bocsátották feltételes szabadságra, az 2016. október 11. napján telt le. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. Törvény [a továbbiakban Bv. tv.] 28. § (1) d) pontja szerint az öt évet el nem érő szabadságvesztés végrehajthatósága öt év alatt elévül. A Bv. tv. 29. § (1) bekezdése értelmében a büntetés és az intézkedés elévülésének határideje a büntetést kiszabó, vagy az intézkedést elrendelő ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a próbaidő leteltének a napjával kezdődik. A Bv. tv. - csakúgy, mint korábban az 1978. évi IV. tv. - nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy feltételes szabadságra bocsátás esetében mely időpont tekintendő a büntetés elévülése kezdő időpontjának, azonban következetes ítélkezési gyakorlat, hogy ez a feltételes szabadságra bocsátás napja (BH1986. 215.; BH1988. 258.; BH1989. 299.). A feltételes szabadságra bocsátás napján, a szabadlábra helyezés előtt, nyilvánvalóan még foganatosítás történik, ami az elévülést félbeszakítja, így az – a büntetés, szabadlábra helyezés folytán hátralévő, le nem töltött része tekintetében – újra kezdődik. Következésképpen ilyenkor az elévülést nem a feltételes szabadságra bocsátás szakítja félbe, hiszen az – értelemszerűen – nem a végrehajtása végett tett intézkedés, hanem a feltételes szabadságra bocsátás napján szükségképpen még foganatosított végrehajtás ténye. Ezért tekintendő a feltételes szabadságra bocsátás esetében a büntetés elévülése kezdő időpontjának a feltételes szabadságra bocsátás napja (BH2010. 1.) A rendelkezésre figyelemmel megállapítható, hogy Terhelt3 III. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátása – 2015. július 27. napja – óta az öt éves elévülési idő eltelt, így a feltételes szabadság megszüntetésére a Btk. 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem kerülhet sor. Emellett törvényesen zárta ki az elsőfokú bíróság Terhelt3 III. r. vádlottat a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből.

[84] A vagyonekhozásra vonatkozó rendelkezés kapcsán a másodfokú bíróság feltűntette, hogy az intézkedést Terhelt1 I. r. vádlottal szemben alkalmazta, továbbá pontosította, hogy a lefoglalt euró és USA dollár a Magyar Államkincstár, míg a 107.000 Ft készpénzt a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala BL00602/2018/1. számon kezeli.

[85] A bűnjelekre vonatkozó rendelkezések közül a bűnjelek kezelésére, tárolási helyére vonatkozó adatok mellett a rendelkezéseket is módosította: a 19. tételes szám alatti forgalmi engedélyre vonatkozó rendelkezést az iratok alapján fellelhető adatok szerint mellőzte, mert annak bevételezésére nem került sor, illetve rendelkezett az eljárás során lefoglalt azon bűnjelekről is, amelyekkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ennek megfelelően az I. r. vádlottól lefoglalt 2 db kulcsot (6. tétel) és Nokia telefont (23. tétel) az I. r. vádlottnak kiadni rendelte – a Be. 320. (1) bekezdés a) pontja alapján a lefoglalás megszüntetése mellett – illetve a 32. tétel alatti papír vonatkozásában annak iratok közötti kezelését rendelte el.

[86] Az ítéltábla a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést akként változtatta meg, hogy a Be. 574. § (1) és (4) bekezdés alapján az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből

- Terhelt1 I. r. vádlottat kötelezte a nyomozás során az informatikai szakértői véleménnyel felmerült további 109.000.- forint megfizetésére,

- Terhelt3 III. r. vádlottat a nyomozás során a toxikológiai vizsgálatával kapcsolatban felmerült további 378.952.- forint megfizetésére,

- Terhelt1 I.r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte a 2/2 tényállás során lefoglalt kábítószer vegyész szakértői vizsgálatával kapcsolatosan felmerült 137.967.- forint viselésére

- Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte a bírósági eljárásban beszerzett cseh és szlovák nyelvű iratok fordításával felmerült költség viselésére

- a fennmaradó 2.282.594.- forint bűnügyi költséget viseli az állam a Be. 576. § (1) bekezdése alapján.

[87] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt2 II. r. vádlott lakcímét feltüntette, míg korábbi tartózkodási helyének feltüntetését mellőzte, Terhelt3 III. r. vádlott tartózkodási helyére vonatkozó adatokat helyesbítette.

[88] A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől Terhelt1 I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.

[89] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[90] A másodfokú eljárásban a tolmácsolással, illetve fordítással felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezésre, miszerint az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri – rendelkezett, míg Terhelt4 IV. r. vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költségről a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett akként, hogy azt az állam viseli.

[91] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. február 23. napján

Dr. Szalai Géza s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. június 23. napján kelt 2.B.1103/2018/149-I. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.255/2021/31. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2022. február 23. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. február 23.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: